

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS HAJDUMEGYEI FÜGGETLENSÉGI PÁRT HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Előfizetési árak:		Vidékre küldve:	
Helyben.			
Egy évre . . .	10 kor. — fill.	Egy évre . . .	16 kor. — fill.
Fél évre . . .	5 . . .	Fél évre . . .	8 . . .
Negyed évre . . .	2 . . . 50.	Negyed évre . . .	4 . . .
Egy óra . . .	1 . . .	Egy óra . . .	1 . . . 70 . . .
Egyesszam ára 4 fillér.			

Főszerkesztő: **BENEDEK JÁNOS.**
 Felelős szerkesztő: **IFJ. MÓRICZ PÁL.**
 Kiadók: **HOFFMANN és KRONOVITZ.**

Hirdetési díjak:
 Hat hasábos petit sor 10 fillér. Nagyobb terjedelmű és többször megjelenő hirdetések jutányosabban. — Apró hirdetés minden sor 4 fillér.

Debreczen jövője.

Laptársaink szép harmoniában zenik: egy nap és eldöl a koczka. Városunk sorsa meg lesz pecsételve, mert tud meg városom népe, ha nem a kormánypárt jelöltje ül a polgármesteri székbe, meghuzták a halálharangot jövőndő boldogulásod fölött. Faluvá törpülsz, te büszke kálvinista Róma! Iskolák és paloták városa voltál eddig. Barbárság tanyája sárkányhók fészke lesz belőled ezentul.

Polgáraid bölcsesége, hazafias áldozatkészsége, négyszáz esztendő művelődésed egy végzetes napon mind megsemmisül, ha ügyeid élére azt a férfit állítod, aki ez idő szerint éppen a függetlenségi párt elnöke. Annak a pártnak, a melyhez ennek a városnak tulnyomó többsége tartozik, annak a pártnak, a melynek politikáját ez a város éppen azokban a viharos századokban és véres harcokban követte, a melyeknek ez a haza fenállását, a magyar nemzet megmaradását és ez a város előhaladását egyedül köszönheti.

Sértegetik a kormánypárt t. lapjai a mi városunk czivis-atyáit, mikor fölmerik róluk tenni, hogy elfelejtették őseik történetét. Nagyon jól tudják a mi pártunk tagjai, hogy iskoláinkat, azt az ő kollegiumot nem az osztórák labancz politika hivei alapították, de azok a dicsőséges nemzeti fejedelmek istápolták, a kik Magyarország függetlenségének szent örökségét a mi pártunkra hagyták, akik annak ügyét itt e megszentelt multu városban csak nem régen is diadalra vittük.

És ha az utolsó időknek eseményeinél maradunk is, mi jogon meri a mi becsületes polgárainkat a t. kormánypárt sajtója azzal sértegetni, hogyha a mi jelöltünk győz a mostani tisztújításon, a haladó Debreczen visszahanyatlak az elmaradottság állapotába? Hát ami haladást fel tud mutatni ez a város, kinek köszönheti? Kik adták meg a fejlődés eszközeit? Kik lelkesedtek jobban Debreczen emelkedéséért, mint a függetlenségi párt tagjai? Avagy ama durva támadás szerzője tudna-e, merészelne-e egyetlen olyan esetet állítani, a melyben a függetlenségi párt a haladásnak útját állotta volna?

Kulturánk leghatalmasabb intéz-

ményei, külső haladásunk tényezői mindig hü és áldozatkész táborra találtak a mi pártunkban. De természetesen hebehurgya meggondolatlan-ságnak, hiábavaló költségeknek, a lakosság hasztalan megterhelésének, amennyire tőlünk telt, igyekeztünk utját állani, mert az efféle ártalmas törekvésektől üdvös eredményt a józan debreczeni polgár nem várhatott.

Büszkén elmondhatjuk, hogy a mi jó e városban történt, az mind csak a függetlenségi polgárság tevékeny közreműködésével volt elérhető, s a mi rosszat elhárítani lehetett, az is a polgárság segítségével volt lehetséges, a mi kárhozatos pedig mégis bekövetkezett, az mindig csak a mi pártunk legyőzetésével sikerült.

És hát hol voltak akkor a mi tisztelt honmentőink? Lássuk csak, üssük fel csak a régi névszerinti szavazásokról vezetett jegyzőkönyveket. Hányan és kik, melyik kasszánya építés ellen szavaztak azok, akik minden áron az egyedül idvezítő kormánypárti jelölt győzelméért buzognak? A függetlenségi párt tagjait mind ott fogják találni, arról kezeskedünk.

És mégis ok azok, akiket a t. ellenfél sajtóbeli serege által a döntő harc előestéjén a jövőért felelőssé lesz. Hát ugyan a függ. párt az oka e leggazdagabb magyar város anyagi romlásának? Hát mikor szavazott a mi pártunkkal Komlóssy Arthur az eddigi gazdálkodás ellen intézett támadásai között?

Magunkra voltunk hagyatva, de teljesítettük mindig hiven és becsületesen városunk iránt köteleességünket, mert kitartásra lelkesített bennünket annak a tudata, hogy mikor Debreczen jövőjéért harcolunk, Magyarország erejét védelmezzük. Ez a tudat él bennünk most is. És elhatározásunk ma erősebb, mint bármikor eddigi küzdelmünkben.

Mert a mai helyzet szerint olyan csatlakozásban ismerhetjük fel a jobb belátás diadalát, akik a mi pártunkhoz ugyan nem tartoznak, de a kik az eddigi rendszerrel immár szintén készek szakítani s akik meggyőződtek róla, hogy a merev pártpolitika fentartásával ez a város csak romlásba rohan. Hiába gunyolja, tá-

madja és gyanusítja e férfiakat a t. kormánypárti sajtó: az az egy bizonyos, hogy a gyökeres változás szükségének az érzete vezette őket hozzánk s mert mi is csak így látjuk a rendszerváltozást elérhetőnek, szívesen haladunk velök a magunk útján.

Reánk nézve csak örvendetes jelenség ez a csatlakozás, mert kétségtelen bizonyosága annak, hogy a t. szabadelvűpártnak egy igen tekintélyes része, eltérő politikai meggyőződése mellett is a mi pártunk jelöltjében ösmeri fel azt a férfit, a kire városunk jövőjét reménységgel rábizhatja.

Ugyan, nem bátran kérdezhajjuk minden elfogulatlan gondolkozásu polgártól, mi mutatja meg biztosabban Kovács József értékét, mint az a nevezetes és erős bizonyosság, hogy ime, a kik ellenünk annak idején a legkeményebb harcokat vívták: az ő személyében, hozzá fűzött jogos várakozásunkban most velünk kibékülnek s az ő nevével kezdett küzdelem sikerének a pártpolitikai szempontokat, még pedig egyedül e szeretett és féltett város előhaladása és megoltalmazása érdekében, alá tudják rendelni!

Mert ez az immár pártkereteken felül emelkedő igazság: Debreczen jövőjét csak az biztosíthatja, aki a kor kívánalmait és a nemzet hagyományait egyaránt szívébe veszi és erős akarral megvalósítja. A haladás útjáról ez a város nem akar és nem is fog letérni. Hiszen éppen fényes multjának minden hagyománya: a nemzeti fejlődésnek egy-egy serkentő példája. De nem elég jelszavakat hangoztatni, s végzetes volna az üres lidércfény után elindulni.

Akik Debreczen haladását igazán akarjuk, építsük meg elébb ennek a haladásnak szilárd útját. Hiába rohanánk előre, ha szekerünk egy-egy kátyuban minduntalan megfeneklik, — évekre menő vergődéssel is alig tudunk a rendes kerékvágásba visszazökkenni. Az elmúlt hat esztendő is csak ilyen kínos vergődés volt. Uj férfiak, uj idők és uj munka: ez most a mi jelszavunk, ez a z akaratunk.

A régi érdemeket megbecsüljük, de a vezetésre új erőt állítunk. Rendszeres, tervszerű, megfontolt, erélyes

fejlesztő és fentartó munkásságra van szükségünk.

Mi ezt a munkásságot Kovács József szilárd, k ö v e t k e z e t e s akaraterejétől várjuk, akiről tudjuk, hogy a multnak sok bajjal kiküzdött bizsitékaiból nem áldoz fel semmit, de a fejlődés minden tényezőjét sorompóba fogja állítani, hogy megvalósítsa a mi lelkünknek erős vágyát, a magyar nemzet nagyságának is egyik hatalmas alkotó részét, bizsítsa D e b r e c z e n j ö v ő j é t !

Pár óra még csak: és egy szívvel-lélekkel fogjuk kiáltani: **Ejjen Kovács József Debreczen sz. kir. város új polgármestere!**

Kossuth levele Garibaldihoz.

A „Nuova Antologia“ előkelő olasz irodalmi folyóirat, mely Rómában jelenik meg, december tizenhatodiki számában érdekes cikket közöl „Une lettre de Kossuth á Garibaldi“ czimen Achille Fazzari tollából. A cikket bevezető gyanánt írta Kossuth Lajos leveléhez, melyet a nagy száműzött 1860. szeptember 14 én intézett Garibaldihoz. A levelet az olasz folyóirat a francia nyelven irt eredeti szövegben közli.

Levelét Kossuth következő megszólítással kezdi:

Turin, le 14. septembre 1860.

Général Dictateur.

Cher et illustre ami!

Majd kifejti azt a politikát, melyet Kossuth 1859-ben és 1860-ban Ausztria ellen követett, midőn annak az óhajának adott kifejezést, hogy az olaszok törjenek be Dalmáciába, miáltal szövetségesöknek nyerik meg Magyarországot. Az ékesszólás elragadó nyelvén festi Kossuth az olasz magyar barátságot s a két nemzet érdekközösségét hangoztatja. Csodálkozással hajol meg Garibaldi nagysága előtt.

— Minő szép, minő nagy, amit ön tesz és a mód, amellyel ön cselekszik! ... Legyen áldva érette! — szól az elragadtatás hangján egy heiyütt Kossuth. Elérkezettnek látja az időt, hogy Ausztriával szemben együttesen kezdjék meg a támadást. Annál is inkább szükséges ez — ugymond — mert nemesak Poroszország és Oroszország, hanem Anglia is barátságos viszonyban van Ausztriával (conspire avec l'Autriche) s ez a szövetkezés meggyöngíthetné barátságunkat. Ha közös tervre lépünk s közösen támadunk, nem kell kételkednünk a sikerben.

Ettől teszi függővé a két nemzet jövőjét Kossuth. Ami engem illet — írja Kossuth — megvallom, hogy Magyarországnak nagy szüksége van Itália szövetségére, hogy Ausztriától megszabaduljon, viszont be kell vallanom, hogy Olaszország is rá van utalva Magyarországra.

A közös akció módjáról táplált véleményét fejti ki ezután. Hogy az osztrákok hatalmát megsemmisítsék Olaszországban, egyszer és mindenkorra össze kell zuzni erejüket. „A nagy háború“, a két oldalról való együttes támadás vezethet csak sikerre.

Olaszország és Magyarország együttesen 200 ezer katonát toborozhatna pár hét

leforgása alatt. Ily módon kívülről és belül megtámadva, Ausztria nem állhatna ellen az együttes operálásnak. Klapka tábornokot Nápolyba óhajtja küldeni, hogy Garibaldival tanácskozzék.

Majd így végzi levelet: Engedje remélnem, hogy segítségünkre lesz, támogatni fogja tervünket a közös cél érdekében. — Baráti kezemet nyujtom önnek derék nemzetem nevében, amely méltó az ön barátságára. Tudassa velem, hogy elfogadja-e az ön felé nyujtott kezét. Folytassuk azt a dicsőséges lépést, melyet ön megkezdett. minő kedves lehet az ön szívének e szó „haza“, mely nekem is legkedvesebb mindenekfelett. Ugy érzem, e szó egyenlő varázsszal van mindkettőnkre.

A vous de coeur
Kossuth.

Kezem nehéz; fiamnak diktáltam levelemet. Mentsen föl.

Kik pályáztak

— a városi tisztii állásokra?

Ismételten közöljük a pályázók névsorát Érdekes névsor ez, mindjárt a polgármesteri állásnál oly kitünő férfiu nevével kezdődik, mint Kovács Józsefnek, a független polgárság által óhajtott polgármester jelöltünknek, neve.

Polgármesteri állásra: Kovács József, Komlóssy Arthur.

Főjegyzői állásra: Vecsey Imre, Bészler Károly.

A tanácsnoki állásokra: Juhász Ignác, Vecsey Imre, Bészler Károly, Oláh Károly, Király Gyula, Körner Adolf, Hajdu Gyula, dr. Medgyaszay Miklós, Varga Károly, Szabó Kálmán, Csóka Sámuel, Lovassy Károly, dr. Boldizsar Kálmán, Konez Akos, Nagy Lajos számtiszt, Csáky János, Udvarhelyi Géza, id. Orosz László ny. pénzügyi titkár, Szabó István, Jeney Miklós, Simonffy Gyula, Bátor Debreczeni Lajos.

A főügyészségre: Abraham László, Magoss György dr., Nagy Lajos dr., Nagy Sándor, Varga Lajos dr.

Alügyészségre: Dr. Fejér Ferencz, dr. Magoss György, dr. Szücs Géza, dr. Kovács József (ifju), dr. Nagy Kálmán, dr. Berger Andor, dr. Baesó Dezső, dr. Varga Kálmán, dr. Borsovay Jenő, dr. Dóczy Emil, Nagy Sándor, dr. Varga Lajos.

Árvaszéki ülnökségre: Dr. Medgyaszay Dezső, Medgyaszay Miklós, Hanke Lajos, Kovács Kálmán, dr. Tóby Elek, Vályi Nagy Gusztáv, Vargha Károly jegyző.

Aljegyzői állásokra: Varga Károly, Szabó Kálmán, Tóby Elek dr., Csóka Sámuel, Dalmy Barna, dr. Tóth Emil, Kovács Kálmán, Szabó István ny. p. ü. titkár, Illésy Gyula, Vályi Nagy Gusztáv, dr. Varga Elemér, dr. Váradi Szabó János, Kun Béla, Rózsa Ernő.

A közgyám állásra: Zoltai Lajos, Fittler Jenő, Medgyesi Lajos, P. Magy Jenő, Borus Béla, Riacs Gyula, Bernát Lajos, Nánassy Miklós, Pap József.

Mátai biztosnak: Farkas Bert, Papp Ferencz adóvégrehajtó.

Gyámpénztárnoknak: Hanke Lajos, Nánassy Miklós, Dobschorb Nándor.

Aópénztárnoknak: Koszorus Kálmán, Nánassy Miklós, Komáromi Antal, Szentgyörgyi József, Sipos György, Dobschorb Nándor, Mile Pál, Mihálffy Ferencz nyug. vasuti tisztviselő, Horogh János.

Az esetleg megüresedő állásokra: Debreczeni Jenő, ifj. Széll István, Zöld József, Fehér Lajos, Nagy Sándor, Mihalovits Gyula, Haranghy József, Borus Dániel, Rác Géza, Tóth József, Csapó László, Nagy Gyula, Kovács Bálint, Kiss Kálmán, Károlyi Ferencz, Szabó Ferencz, Rankay Jenő, Haty Jenő, Juhász József.

Felhívás

a debreczeni képviselőtestület független párti tagjaihoz!

Nevezetes nap virradt Debreczen város polgárságára.

A várost hat évig kormányzó tisztikarnak ma jár le a megbízatása. A megüresedett tisztiszékeket ma, hétfőn délután 3 órakor és folytatólagosan tartandó köztörvényhatósági bizottsági közgyűlésen töltik be a bizottság tagjai.

Pártunkhoz tartozó tisztelt, önzetlen, független meggyőződésű, egyedül a város javát tekintő bizottsági tagok, tihozzátok intézzük ezen felhívást, melyben városotok, polgártársaitok, önmagatok iránti legszentebb kötelességekre figyelmeztetünk titeket. És ez az, hogy a ma délután 3 órakor tartandó tisztújító közgyűlésen habozás nélkül, tömören jelenjete meg és adjátok szavazatokat azon diszes, bizodalmas név orra, melynek élén, mint a polgármesteri széknél méltó, független lelkű jelöltje szeretett és nemes vezérünk Kovács Józsefünk áll és mely jelöltek névsora felől a független párthoz tartozó köztörvényhatósági bizottsági tagok nagy értekezlete vasárnap délután 5 órakor, a függetlenségi kör Csapó-utczai helyiségében határozott, városunk közérdeke szerint mérlegelve a jelölteket értékét.

A város iránti szent kötelesség tehát, hogy azok, kiknek, részint a polgárság bizodalma folytán, részint a magas adójuk alapján, döntő szavok van a tisztújító közgyűlésen, onnét semmi körülmények között ne maradjanak el. A város közigazgatásának a jövőbeni mikéntvaló alakulása függ a tisztújítás eredményétől, ez pedig a városnak egyetlen hü fiára sem lehet közömbös, sőt a város létérdekeinek a biztonsága függ a sikertől és eredménytől.

Azért tehát ismételten kérünk titeket pártunkhoz tartozó köztörvényhatósági bizottsági tagok, kik a Kovács József polgármesterségével biztos jövő viradását kívánjátok-e sokat zaklatott

és szenvedett városra, hogy a ma, hétfőn délután 3 órakor kezdődő városi tisztújító közgyűlésen pontosan és teljes számban jelenjetelek meg.

NAPI HIREK.

A pénzügyigazgatóság és a tanács.

A pénzügyigazgatóságnak igen sok ügyes-bajos dolga akad a városi tanácssal, a miből kifolyólag napirenden vannak a költsönös kellemetlenkedések. Nagyon természetesen a tanács igyekszik védeni a tekintélyét és tiltakozva utasítja vissza midőn még magánosoknak az anyagi viszonyait illetőleg kért besugásokat is (eset volt reá) kívánnak a tanácstól. Most megint kellemetlenkedett a finansz. Egyenesen a főispánnál panaszkodott a tanács elien és pedig azért; mert a tanács többszöri sürgetése dacára se fizette még be a hátralekos illeteket, továbbá a hátralekos tanítói nyugdíjakat, noha ezeket a város, mint iskolafentartó testület tartozik fizetni. Puky főispán szereti a rendet és pontosságot és a pénzügyigazgatóság panaszára nyomban átírt a tanácshoz, illetőleg a polgármesterhez, három nap alatt adjanak be hozzá erről az ügyről írásbeli jelentést. A tanácsülésen tegnap tárgyalták a főispán atíratát és megint csak az patant ki, hogy a finanszok ujjolag csak kellemetlenkednek és pedig ok nélkül. Ábrahám László főügyész világosította fel a tanácsot, hiába megy panaszra a pénzügyigazgatóság a főispánhoz, nem ér el vele semmit; mert hogy a város nem fizeti be a panaszolt hátralekokat, ennek maga a panaszkodó pénzügyigazgatóság az oka. Ugyanis a magánosok, az egyházak és a tanács úgy az illeték, mint a tanítói nyugdíjak ügyében még három év előtt több felebbezést adtak be a pénzügyigazgatósághoz és három év óta mai napig sem intézte ezeket a felebbezéseket a pénzügyigazgatóság. A tanács tehát, míg ezek a felebbezések el nem intéztetnek, nem tudja, mennyit kell fizetnie, azért nem is fizet a felebbezések elintézéséig. A tanács a főügyész felvilágosításai alapján írta meg jelentését a főispánnak.

A Csokonai kör felolvasó ülése.

A Csokonai kör szombaton tartotta meg felolvasó ülését. A fényesen sikerült felolvasó ülések közé sorozható ezen ülés, melyen diszes és előkelő közönség vett részt. A felolvasó ülésen közreműködtek Pröhle Vilmos dr. a nyíregyházai Bessenyei kör tagja, Pekár Gyula képviselő, fővárosi ösmert író, a Kisfaludy és Petőfi társaságok tagja, és Szávay Gyula az országos nevű kiváló költőnk. A nagyszerű felolvasó ülésekről hétfő délutáni számunkban részletesen emlékezünk meg.

Fölhívás a tanya-birtokos gazdaközönséghez.

1903. év január hó 1-én az állategészségügyi körzete k érvenysége életbe lép, ennelfogva fölhívatik a helybeli birtokos közönség, hogy tanyaikat — a külterületeken már látható — kör-

zeti táblával ellátni sziveskedjenek; ezt saját jól fölfogott érdekek kívánja, mert jövőben a zárlat váltásnál, átíratásnál a körzet száma bemondandó lett; ha tehát a tanyaikon jelző tábla függesztetik ki, mindenkikire tartozik: tudni fogja, hogy milyen számu körzetet jelentsen bel. Végre megjegyeztetik, hogy ilyen jelző táblákat a mezőrendőrkapitányság (Csapó u. 15.) egy korona 60 fillér beszerzési ár mellett készített, melyek a már fölállított táblákkal teljesen egyformák s hasonlóak lesznek. Kiknek tehát szükségük van ily táblára 1903. január 15-ig hivatalomnál irassak be ezen szándékukat, dr. Toth Mihály mező r. kapitány.

Balmazujvárosról

Vettük és a legnagyobb készüléggel közöljük a következő figyelemre és megszívleletre méltó hazafias sorokat: E lap december 15-iki számában „Községi képviselőválasztások B. Ujvároson” cím alatt egy rövid közlemény jelent meg, mely konstatálja, hogy a választóknak az összes polgársághoz intézett felhívása fényes eredménnyel járt, mert a régi rendszer emberei egytől egyig kiestek érdekesztés főbírójukkal együtt s e tudósítás kilátásba helyezi, hogy ugyanilyen eredménnyel fog járni a f. hó 29-én megejtendő általános községi tisztújításon is ama felhívás. E felhívás irányító érdeméből, valamint a tudósító örömeiből nem kívánok elvennem sem, de tekintettel arra, hogy a német ev. ref. egyházat tevő 2-ik kerületben három képviselő közül két felekezeten kívül fözött ki a választási kampány boszorkánykonyhája; itt a nagy nyilvánosság előtt kérve kérem lakostársaimat, hogy a tisztújítás további folyamán, sok megpróbáltatáson keresztülment egyetemes ev. ref. egyházunk tiszteletreméltó multja és jelené iránt legyenek annyi tekintettel, hogy a felekezetenkívüliséget választói bizalmukkal ne tüntessék ki. Szabad, független nagy nemzetek talán megengedhetik maguknak az ily mérvű dekadenciát is, de meggyőződésem szerint — s ezt mint magyar hazafi mondom — nemzetünk súlyos beteg szabadságának és függetlenségének kopsorsözegét kovacsolja az, aki alkotmányunk egyik védbástyáját, a protestantizmust bárminő cím alatt tépi, szaggatja. Vigyázzunk; nehogy még rosszabbul legyen dolgunk! Balmazujváros 1902. dec. 20. **Ilyés Endre** magyar ev. ref. lelkész.

Eltörlik az adóhivatalokat.

Ne hogy valami indokolatlan nagy öröme induljon a közönség, sietünk kijelenteni, hogy csak az „adóhivatal” címét törlik el, egyebekben a régi marad ez az intézmény. Abból az alkalomból, hogy a vármegyék 1903. évi január 1-től kezdve megszűnnek vagyont és pénzt kezelni, a törvény megszünteti a kir. adóhivatal elnevezést és helyette a magyar kir. állampénztár címmel látja el a kir. adóhivatalokat. A pénzügyminiszter azonban kör-

rendeletet intézett a pénzügyigazgatóságokhoz, hogy a törvény ez intézkedését 1903. évi január 1-én még nem lépteti életbe, vagyis a m. kir. adóhivatalok egyenlőre továbbja is viselik a régi címet.

Az első adományok.

A népkönyhára érkezett adományok első kimutatása: Weszter István (szakértő di), Sesztina Lajos, Rochlitz Arthur és neje, K. Tóth Sándor 20—20 kor., Várady Károly gymn. igazg., Boczkó Sámuelné, Komlóssy Dezső (tanudij), dr. Tüdös Jánosné, Tüdös János, Ormódy Lajosné 10—10 kor.; Kéki Sándorné 6 k., Sass Bélané 5 k., Csiky Lajosné, Weszprémy Zoltanné, Csanak Józsefné, Füleky Pálné 4 4 kor., Berger Jenőné 1 zsák krumpli. Miután a szigorú idő beálltával a népkönyha látogatottsága napról napra fokozódik, a nagy közönség szives adakozását kéri. Debreczen 1902 decz. 19. Szücs Kálmán nőegyl. pénztárnok.

Felhívás és kérelem.

A Debreczeni Képes Kalendarium t. olvasó közönségéhez — a városi nyomda ügyvezetősége a következő felhívást illetve kérelmet intézi. Miután a „Debreczeni Képes Kalendariumok” 1901-dik évre szóló első evfolyama (ebben jelent meg Simonffy Imre kir. tanácsos polgármester urnak jubilaris arcképe és életrajza) az utolsó példányig elkelt és azt többen keresik, felkérnek mindazok, kik ezen evfolyamból egy ép példánnyal bírnak, hogy azt a városi nyomdába beszovaltatni sziveskedjenek s ezért egy 1902 és 1903 dik evfolyamu „Debreczeni Képes Kalendarium”-ot kapnak cserébe. Debreczen 1902 december 18. A városi nyomda ügyvezetősége.

A hajduvármegyei tankerületi tanítók

„Gönczy-egyesülete” debreczenben, a városháza kistanácstermében tartja meg f. évi december hó 30-an, délelőtt 9 órakor kezdődő XI-ik rendes közgyűlését. Targyak: 1. Elnöki megnyitó. 2. Titkari jelentés s ezzel kapcsolatos tételek tárgyalása. 3. Az ifjuság erkölcsi életének megvédése. (Vitatétel.) Előadó: Ritoók István. 4. „Utasítás” a községi iskolák stb. részére. Ismerteti: Boldizsár Zsigmond. 5. A tanítók háza s Eötvös-alap. Ismerteti: Kozma László. 6. Pénztári jelentés. 7. Jelentés a könyvtár és tanszermuzeum állásáról. 8. Tisztújítás. (L. Alapszabály 9. §.) 9. Indítványok. Tájékoztató! Közgyűlés után társasbéd az „Angol királynő” cz. szálloda fehértermében. Egy teríték ára 3 korona. Jelentkezhetni a gyűlés tartama alatt. Új tagok jelentkezése — szóval, vagy írásban — a titkárnál eszközöndő hol taggyűjtő iverk is kaphatók.

Színészből polgármester.

Mezőtur rendezett tanácsu város a szombaton tartott általános tisztújítás alkalmával polgármesterévé újból Kun Árpádot választotta meg. Dr. Kun Árpád két éve már polgármestere Mezőturnak s általános előzékenységével megnyerte a város bizalmát. Azelőtt színész volt, legutóbb a Pestihász Lajos-féle színtársulatnál mint tenorista volt szerződve s iskolázott tenorhangjával mindenütt feltűnést keltett.

Mulatság.

A debreczeni Munkás Dalegylet f. hó 26-án, karácsony másodnapján tartja dal-estélyét, melyre a meghívók a napokban szét lettek hordva. Ha valaki tévedésből nem kapott s igényt tart reá, azon esetben sziveskedjék a jegy elárúsító urakhoz fordulni.

